

Una molt breu pinzellada a la història

- **FEM MEMÒRIA aixó ve de lluny des de la presa de possessió.** pàgina 2
- **Convocatòria de Premsa** pàgina 3
- **COMUNICAT A LA PREMSA** pàgina 4
- **Aquests dies (27/11/12)** pàgina 5
- **MANIFEST CIUTADA** pàgina 6
- Hem escoltat el Sr. Bustos pàgina 7
- **Lliurament de les Signatures al Síndic de Greuges** pàgina 8 i 9

Algunes de les cates públiques

- **ELOGI DE LA “ INTOLERÀNCIA”** pàgina 10 i 11
- **DEL ZOO AL CIRC O LA CATATONIA D’UN BATLLE** pàgina 6
- **LA CIUTAT MALALTA** pàgina 13 i 14
- Benvolgut Sr. Director de la Vanguardia. pàgina 15
- Els ciutadans i ciutadanes de Sabadell no podem donar crèdit a tanta mediocritat política pàgina 16
- **Jo també sóc anti-sistema** pàgina 17
- La situació política que estem vivint a Sabadell toca fons pàgina 18
- **La Caserna de la Guàrdia Civil o la venda del patrimoni** pàgina 19
- **PROU DE COVARDIA !** pàgina 20 i 21

FEM MEMÒRIA aixó ve de lluny des de la presa de possessió.

Com que la memòria és feble, ens agradaria recordar que el 2005 ja vam viure a Sabadell, els preludis de la situació actual, una situació peculiar com a ciutat amb el nostre equip de govern municipal.

Despres de diverses reunions al més pur estil dels anys 60, un grup de persones, totes a nivell individual que d'una manera o altra, havíem vist o viscut un **'estil'** que ens era del tot desagradable varen confeccionar el **'Manifest per Sabadell'**, per un govern municipal transparent, al servei dels ciutadans i ciutadanes, a l'alçada del Sabadell del segle XXI.

Detectada una **certa reticència a signar de molts ciutadans per por a represàlies de l'estil Bustos**, varem plentajar que a l'equip de govern només entregariem el manifest, i les signatures junt amb una còpia del manifest, l'entregariem al Síndic de Greuges de Catalunya.

El **'Manifest per Sabadell'**, es va presentar amb roda de premsa a l'Hotel Urpi de Sabadell per aconseguir signatures de suport dels ciutadans i ciutadanes i entregar-lo al Govern municipal com a sol·licitud de canvis.

En poques setmanes es van recollir unes 1789.

Convocatòria de Premsa

Presentació del “Manifest per a una ciutat viva”

Dijous, dia 14 d'abril, a les 12 del migdia i a la Cava de l'Hotel Urpí, tindrà lloc l'acte de presentació als mitjans de comunicació del “Manifest per a una ciutat viva”.

Aquest Manifest, que avui ja compta amb el suport de vuit-centes setanta signatures, l'hem promogut un ampli col·lectiu de ciutadans i ciutadanes que, més enllà d'adscripcions polítiques, ens manifestem molt preocupats per l'evolució i el futur de Sabadell i l'actuació de l'equip de govern municipal.

Davant la inoperància manifesta de la majoria de forces polítiques i d'algunes entitats de la ciutat que, clarament, han dimitit de la seva labor de control de l'actuació del govern municipal, aquest col·lectiu de ciutadans i ciutadanes, d'una manera espontània, hem decidit expressar a la resta de sabadellencs la nostra inquietud i malestar per com es gestionen la ciutat i el seu patrimoni.

Entenem que fent aquest pas endavant, al qual poden adherir-se tots els ciutadans i ciutadanes que ho desitgin, fem un servei a la ciutat i un acte de dignitat cívica. Volem que Sabadell tingui un govern municipal, transparent, al servei dels ciutadans i ciutadanes i a l'alçada del Sabadell del segle XXI.

Roda de premsa:

Dia: Dijous, dia 14 d'abril

Hora: 12 del migdia

**Lloc: Cava de l'Hotel Urpí
Creu Alta**

COMUNICAT A LA PREMSA

Manifest ciutadà contra l'actuació de l'actual consistori sabadellenc

Sabadell, 14 d'abril de 2005. En una iniciativa sense precedents a la ciutat, s'ha fet públic aquest migdia als mitjans de comunicació acreditats a Sabadell el Manifest per una ciutat viva, oberta al diàleg i ben gestionada que recull, de moment, 901 signatures de ciutadans i ciutadanes que, a títol personal i al marge dels partits polítics de la ciutat, mostren el seu desacord amb l'actuació de l'actual consistori sabadellenc.

A l'acte, s'han donat diversos exemples de l'ús inadequat i interessat dels diners públics, de la política sectària, intolerant, demagògica i repressiva de l'Ajuntament que, amb majoria absoluta socialista i govern tripartit amb ERC i IU, governa amb una minça oposició, gracies al sistema de repartir càrrecs a tots els grups amb representació municipal per tenir-los controlats.

En representació dels signants, han fet públic aquest Manifest un seguit de ciutadans i ciutadanes de diferents àmbits que han declarat que **“no pretenem representar cap grup, ni ser una plataforma ni una alternativa política,** simplement volem desvetllar els nostres conciutadans perquè s'oposin a la mediocritat i a la inèrcia negativa que imposa l'actual equip de l'Ajuntament”.

També han denunciat que, d'ençà que a l'alcaldia han tingut notícia que s'estava gestant aquest document, ha començat una campanya de propaganda i de declaracions d'intencions amb la finalitat evident de desactivar aquesta protesta ciutadana.

Per als signants del manifest, la manca d'oposició dóna lloc a una situació ciutadana irreal i demanen que les diferents forces polítiques facin la feina de control de l'acció de govern, per a la qual se'ls ha votat. “Han de treballar sols –han dit els signants- i no esperant les crítiques i els manifestos dels ciutadans. Per això els hem votat. Si no ho fan és que no en saben o perquè ja hi van bé.”

Aquests dies(27/11/12), veient al Bustos dient: “**si sé qui hi ha darrere d’aquesta situació, sigui qui sigui...**”, cercant culpables més enllà d’ell mateix, recorda a aquella època.

som
Anti sistema...
BUSTOS

 **BUSTOS,
FORA DE
CASA NOSTRA**

MANIFEST CIUTADÀ

Manifest per una ciutat viva, oberta al diàleg i ben gestionada Per un govern municipal transparent, al servei dels ciutadans i ciutadanes, a l'alçada del Sabadell del segle XXI.

Nosaltres, ciutadans i ciutadanes de Sabadell, interessats i preocupats per l'evolució i el futur de la ciutat, més enllà d'adscripcions polítiques, manifestem la nostra inquietud pel tarannà i l'actuació de l'equip de govern municipal i per la gestió que fa del patrimoni i dels recursos públics.

Estem convençuts que Sabadell, per la seva història i les capacitats col·lectives i individuals que ha demostrat, mereix una administració transparent, respectuosa i sensible al diàleg. Una administració honesta al servei de la ciutadania.

CONSTATEM que, en els últims anys, Sabadell ha perdut la vitalitat que tenia com a ciutat de referència a Catalunya, immersa en una mediocritat preocupant, que s'escampa fins abastar tots els camps de la vida ciutadana.

CONSTATEM que Sabadell pateix avui una inèrcia municipal negativa, desmotivadora, i a vegades amenaçant, que la perjudica i que és conseqüència de la mala actuació i de la manifesta incapacitat de l'actual equip de govern per gestionar el present i per oferir a la ciutat un projecte de futur intel·ligent i estimulants, un projecte que faci, de nou, de Sabadell una ciutat viva, competitiva, audaç i amb una personalitat marcada, radicalment contrària a l'adotzenament cultural i social a què sembla abocada en l'actualitat.

CONSTATEM, a més, que s'està fent un ús inadequat i interessat dels diners públics i de la representativitat municipal atorgada pels vots dels ciutadans i les ciutadanes, i que al govern municipal hi pesen més els interessos de partit i la promoció personal que no pas els interessos i les necessitats de la ciutat.

DENUNCIEM l'aplicació sistemàtica d'una política sectària, intolerant i demagògica envers totes les persones i entitats que expressen qualsevol discrepància o crítica amb l'actuació del govern municipal. Un govern municipal que ha demostrat i demostra un alarmant menyspreu de la sensibilitat i del respecte que els càrrecs electes han de tenir cap a la ciutadania.

DENUNCIEM la falta de transparència i la més que discutible eficàcia en la gestió del patrimoni, del sòl i dels recursos públics, que són un actiu de tots els sabadellencs i sabadellenques i que queden com a herència històrica per a la ciutat del futur.

És per tot això que:

RECLAMEM un canvi radical en el tarannà i l'actuació de l'actual govern municipal, per tal que compleixi la tasca que li ha estat encomanada com un servei als ciutadans i ciutadanes de Sabadell.

RECLAMEM una administració acurada, transparent i responsable dels recursos econòmics de l'Ajuntament, que tingui com a directrius principals l'austeritat i l'eficiència en les inversions i les despeses municipals.

RECLAMEM uns polítics i un Ajuntament sempre oberts al diàleg franc i honest amb els ciutadans, les ciutadanes, les associacions i les entitats, per tal que tothom pugui participar activament en el debat i la resolució de les qüestions que ens afecten.

RECLAMEM l'absoluta i total garantia d'actuació ètica en tots els àmbits de l'acció de govern i la màxima sensibilitat envers el patrimoni humà i cultural de la ciutat.

RECLAMEM joc net i l'actuació ràpida, eficaç i contundent en totes aquelles qüestions que afecten directament la convivència pacífica de la ciutadania i la imatge de la ciutat, especialment pel que fa a la violència d'origen feixista o parafeixista.

RECLAMEM un govern municipal intel·ligent, imaginatiu i al servei de tots els ciutadans, que sigui capaç de gestionar i de liderar el present de la nostra ciutat i d'oferir a la ciutadania un projecte de futur vertebrador i realista, per tal que Sabadell recuperi la seva vitalitat

CONTRIBUIR AL DEBAT CIUTADÀ ÉS UN DEURE I UN ACTE DE DIGNITAT

A aquest manifest ciutadà s'hi han adherit i l'han signat fins ara 901 persones. Així mateix la seva publicació ha estat finançada amb les aportacions voluntàries de persones signants i no signants.

Comptem amb l'adhesió al manifest de moltes altres persones que no l'han signat per por a represàlies.

Sabadell, abril del 2005

<http://mpsabadell.blogspot.com>

Hola, bon dia.

Hem escoltat el Sr. Bustos i només us voldriem dir unes quantes coses.

1a. Us adjuntem unes imatges perquè veieu que també a vosaltres, i a tot Catalunya, ha fet servir l'estil Bustos: ens enganya. Són imatges d'una neteja de les pintades contra ell, que ha negat rotundament que es fes. Veureu que, a la dreta de la imatge, hi ha una altra pintada que no es refereix a ell i que és absolutament ignorada per l'empleat municipal. Sabem que els empleats de la neteja tenen ordres de netejar les pintades, a primera hora del matí. Aquesta imatge va ser captada un dia laborable prop de les vuit del matí.

2a. No ha vingut a l'emissora per estar envoltat del seu equip d'assessors i poder donar la resposta més adequada en cada moment. No pot ser que una persona que és capaç de fer-se acompanyar per les motocicletes de la policia municipal per ser a quatre llocs al mateix temps i sortir a quatre o cinc o sis fotografies publicades als seus mitjans de comunicació, no acudeixi al programa de més audiència de Catalunya. És una mostra més del muntatge i de l'engany a què està sotmesa la Ciutat.

3a. Posem en dubte que els primers correus que heu llegit siguin verídics. Més aviat estem convençuts, com passa habitualment als mitjans de comunicació locals, que provenen de la "guàrdia pretoriana" que, habitualment, publica articles desacreditant, insulten persones i entitats de la ciutat o cantant les excel·lències del clan Bustos. A més, han fet servir la segona gran arma que té el nostre alcalde, a part dels plors: tocar el sentiment dels immigrants, on el seu populisme i engany té més acceptació. Per això allò de que "no acceptem que un immigrant governi la ciutat". Mentida, el que no acceptem és que una persona (persones) amb maldad, emprant totes les armes del populisme i actuant amb tics calrament mafiosos governi una ciutat de la història i qualitat de Sabadell.

Signants del Manifest Ciutadà

Adjuntem imatges

Lliurament de les Signatures al Síndic de Greuges

En XXXXX XXXX XXXXX amb DNI XXXX, domiciliat a Sabadell, Carrer XXXX número XX, en nom i representació de les persones firmants de l'escrit que s'adjunta,

EXPOSA QUE:

A Sabadell, més d'un miler de persones han volgut manifestar la seva opinió crítica amb el govern de la ciutat mitjançant la seva firma i l'adhesió al **MANIFEST PER UNA CIUTAT VIVA, OBERTA AL DIÀLEG I BEN GESTIONADA.**

Donada la situació de descontent que es viu a la ciutat de Sabadell i donades les pressions que en d'altres casos han sofert els ciutadans i les ciutadanes que han manifestat una opinió diferent a la del govern municipal.

SOL·LICITA QUE:

El Síndic de Greuges de Catalunya, es faci dipositari de les firmes recollides a Sabadell a favor del **MANIFEST PER UNA CIUTAT VIVA, OBERTA AL DIÀLEG I BEN GESTIONADA.**

Nom persona firmant
Barcelona a   d'abril de 2005

SABADELL

“MANIFEST CIUTADÀ”

Lliurament de les Signatures al Síndic de Greuges

Avui 19 de maig, s'han lliurat les signatures del 'Manifest ciutadà' al Síndic de Greuges. Aquest fet tanca una etapa iniciada ara fa gairebé tres mesos, que mitjançant la recollida de signatures volia expressar el creixent descontentament enfront d'un estil de governar que es considerava insostenible.

S'han tractat aquestes signatures amb molta cura, ja que tothom qui ha signat l'ha subscrit, però també **hi ha hagut persones que han signat amb por per les repercussions personals que pogués causar-los** el fet de signar-lo.

És per això que volem agrair al Síndic l'absoluta confiança que ens ha transmès en el destí i confidencialitat de les signatures.

Volem agrair també a totes i tots els signants l'haver fet possible iniciar un procés que considerem positiu per al diàleg obert i sincer a Sabadell. No obstant, creiem que queda molt per fer en aquest sentit, i per tant, tot i donar per tancat el procés de recollida de signatures, continuarem treballant per millorar la ciutat i aportant nous elements de crítica constructiva.

Algunes de les cartes públiques

ELOGI DE LA “INTOLERÀNCIA”

O CARTA OBERTA ALS “AMABLES” QUE ENS GOVERNEN

Bertold Brecht en un dels seus poemes, amb l'agudesesa i causticitat que el caracteritzaven, deia: “home del carrer, quant sentis parlar de pau, prepara't per a la guerra”.

Avui que de pau ja no se'n parla massa, doncs els arguments bel·licistes s'han anat instal·lant com l'únic discurs possible per resoldre “positivament” qualsevol situació de tensió que es produeix al nostre planeta, s'han posat de moda conceptes com “amabilitat, diversitat i tolerància”.

I, fent una ullada a les coses municipals se m'acut que, utilitzant la mateixa fórmula d'en Brecht, bé podríem dir: **”home del carrer, quan sentis parlar d'amabilitat, diversitat i tolerància, prepara't per al menyspreu, la intolerància i la uniformitat”**.(Aquesta suposició, que pot semblar un xic exagerada no ho és tant si ens entremenim a fixar-nos amb un cert deteniment en els quefers polítics del govern d'aquest municipi.)

Perquè, qui, en el seu sa judici, no ha descobert encara que aquells qui haurien de ser exemple de respecte per les diverses opinions i maneres de pensar dels ciutadans a qui representen i, per obligació dels seus càrrecs, saber escoltar-les i valorar-les a l'hora de decidir les coses públiques, tendeixen d'una manera cada vegada més barroera i escandalosa a la desqualificació, la marginació o el “ninguneo”?

És del tot evident que sistemàticament i amb absoluta arrogància adopten, amb els qui no pensen com ells el pervers esquema de **“amb mi o contra mi”, “amics o enemics”**.

Si aquest tarannà a escala planetària ja resulta d'una absurditat tremenda i ens porta progressivament a un desastre global, aplicat a escala municipal resulta d'una estupidesa majúscula, doncs porta al desgast i destrucció del teixit social que conforma la vida col·lectiva i a l'empobriment immediat i progressiu dels diversos ambients culturals i cívics que esdevenen en definitiva la riquesa i el futur d'una societat.

Aquests enllustradíssims personatges elegits democràticament, no oblidem mai això, doncs d'aquí prové la justificació del que és injustificable, entestats en fer i pensar per nosaltres, han anat convertint la ciutat en una mena de coto privat, en un terreny intransitable i irrespirable per a tots aquells que no tenim la sort de sentir, pensar i sobretot d'actuar com ho fan ells.

Però no contents amb això han convertit el pensament i la reflexió en un acte execrable mereixedor del més gran despreci fins al punt de criminalitzar els qui que no coincideixen amb els seus esquemes ja que segons ells, és del tot evident que atenten contra el sentit comú i perjudiquen el desig de la majoria. Una majoria feta, no ho oblidem, a cop d'adhesions no sabem si “inquebrantables”, guanyades des de la prepotència que dóna tenir tots els recursos del poder i sobretot el tenir la clau de la caixa que permet viure o sobreviure a més d'una entitat, col·lectiu o empresa.

Vistes les circumstàncies cal començar a considerar seriosament la necessitat de passar a ser activament no tolerants, es a dir, “intolerants” amb aquesta intolerància institucionalitzada i

Cartes públiques 2002

començar a denunciar tots aquells que s'omplen la boca d'amabilitat, tolerància i diversitat però que únicament sembren indiferència i menyspreu. Ser activament "intolerants" amb aquells que, malalts de protagonisme i supèrbia, emmetzinen al seu pas la bona convivència al si de col·lectius i entitats.

Així, doncs, tornar-se "intolerant" davant de certs comportaments esdevé un deure cívic de primera magnitud que ens fa ser veritables ciutadans enfront unes maneres de fer i governar que ens manlleva la nostra dignitat com a persones i ens pretenen convertir en públic passiu, necessari sols per a l'adulació, l'aplaudiment i l'adhesió incondicional.

I per damunt de tot caldrà estar molt i molt atents i ser especialment "Intolerants" davant de certs tics polítics que ja crèiem oblidats per sempre i que no casen amb la definició de democràtics.

Sols d'aquesta "intolerància" cívica i responsable en pot fruitar una ciutat progressista i dinàmica, una ciutat realment dialogant, oberta i participada, on no s'exclou a ningú i on a la foto de torn no hi surti, com ara, sempre el mateix.

Alfons Llobet i Plantada

Soci fundador del Club de Disidents i Proscrits
President de la secció de Curts de Gambals

Diari Sabadell

Sabadell, 6 de novembre de 2002

DEL ZOO AL CIRC O LA CATATONIA D'UN BATLLE

Atemorir, difamar, posar-se al costat dels que van contra el sistema, amenaçar amb anònims, fabricar dossiers intimidatoris ... aquest és el reguitzell d'acusacions inventades pel poder municipal i de les quals s'ha fet eco un prestigiós medi de premsa, sense dignar-se a fer ni el més mínim contrast informatiu, ni plantejar-se l'evident dubte que es presenta quan un es pregunta com és possible que, gent tan dispar com la que signa el manifest contra el batlle o la que s'identifica amb una joventut expressament contestatària, sembla estar d'acord en una cosa: l'actual pràctica del poder municipal no agrada.

Ara bé, perquè aquest reguitzell acusatori resulta tan concís i eficaç? Molt simple, perquè qui acusa coneix molt bé el domini aquesta pràctica des de fa molt de temps. Però, per a qui no ha perdut la memòria, totes aquestes acusacions resulten molt familiars i rememoren episodis viscuts al Conservatori de Música, a l'AHS, a l'Alliance Française o al bar Bemba.

Avui a Sabadell, molts particulars deuen recordar molt bé com van perdre el seu lloc de treball o la capacitat que abans tenien a l'hora de ser lliurament crítics. Realment, l'actual consistori ha sabut definir amb fidel precisió els mals costums de l'abús de poder, entre d'altres, perquè en té la mà trencada.

La pitjor trampa en la qual pot caure un demagog és creure's que una majoria absoluta és sinònim de patent de cors a l'hora de governar, únicament i exclusiva, atenent al que hom considera 'la seva majoria'. Quan algú ha de fer recordatori reiterat de la seva legitimitat recolzant-se en les majories és que quelcom en la seva gestió grinyola. No oblidem que ningú diposita una papereta en una urna per a legitimar el despotisme o per a assegurar-se l'espectacle de circ que ara ens fa famosos arreu. Quan es fa és per a assegurar una gestió eficaç i, sobretot, per a gaudir de pau social.

Qui aspira al poder té dret de pensar en termes de majories i de minories, però qui arriba al poder té l'obligació de pensar en termes de grups i necessitats socials, és a dir, ha de vetllar per no propiciar la fractura o la fragmentació confrontada de la ciutadania. Continuar pensant que el període electoral no té fi, que sempre s'ha d'estar guanyant vots al preu que sigui i amb la més absoluta desvergonyia ha portat a Sabadell a ser l'escenari d'un espectacle lamentable, amb un cost molt alt i unes consecucions molt pobres.

La política, com la medicina, ha de practicar-se emfatitzant la prevenció i actuant pal·liativament solament quan ja no hi ha més remei. El ciutadà té dret a una pràctica de govern sabia, docta, racional i guiada pel sentit comú, allunyada de cops d'efecte il·lusionistes com va ser l'operació del zoo o ho està sent el somni desproporcionat d'un palau operístic, patint com patim un dèficit profund d'espais descentralitzats al servei de tots aquells que tenen iniciatives culturals o d'oci.

Quan a un govern municipal el fascina el que és decadent i caduc, els parcs de feres, l'obra faraònica o el cartró pedra del fet social i cultural, és que confon la ciutat amb Port Aventura, la ciutadania amb la robòtica i governar amb manar.

Ana Fernández Álvarez

LA CIUTAT MALALTA

Escric des de la ingenuïtat de qui, acostumat a treballar en l'educació de nens i nenes, encara creu i pensa en termes de valors morals, d'ètica, compromís, responsabilitat, dignitat, etc....

Treballar amb nens ens porta a creure que l'entorn, la societat, la política, l'economia, etc.. han d'estar al servei de les persones i que són aquestes les que tenen el deure i l'obligació de fer-les justes i humanes. Per això em costa no ser crític amb la realitat que m'envolta i seguir callat. Per això i per ser conseqüent amb aquests valors, varem trencar ara farà ja tres anys tota col.laboració amb l'actual Ajuntament de Sabadell.

Aleshores vaig començar a entreveure el que considerava símptomes d'una ciutat malalta.

En aquell moment vaig poder copsar personalment com la ciutat emmalaltia. La por a parlar, a opinar i sobretot a discrepar s'anava instal.lant a les entitats, en les persones que les dirigien i també en els treballadors de la casa gran. Poc a poc, aquesta percepció s'anà refermant en la mateixa mesura que observava com creixia la vanitat i la soberbia dels càrrecs que la ciutat havia escollit per governar-se. Aquests convertien automàticament en enemics a vèncer, i si podia ser a destruir, (recordem-ho, hi ha moltes maneres de destruir una persona), a tots aquells qui, fent un ús lògic i legítim de la raó i la reflexió no simpatitzaven amb els seus criteris o bé "s'atrevien", simplement, a demanar que es posessin en discussió i anàlisis. El despreci pels "contraris" era manifest.

Mica en mica, el poder legítim que ostentaven es deslegimitava per si mateix a còpia d'un culte a la persona sense límits. D'aleshores ençà, la malaltia ha progressat i considero que esdevé molt greu. Tant és així que penso que el que la ciutat pateix actualment és un procés patològic degeneratiu que centrat en el nostre Ajuntament, va minant i destruint progressivament el nostre teixit social, afeblint les entitats i debilitant, mitjançant el recurs de la por, la força i ànim de les persones.

Sense cap control possible i el que és més greu degut, a la descomposició i assimilació d'una bona part del que hauria d'haver estat l'oposició, el cos cívic ha anat patint l'atac sistemàtic d'un poder pervers que, dia sí i dia també, va convertint en culpables les víctimes del desgavell que ells han anat provocant.

Davant d'aquesta situació cal pendre no partit, sinó consciència i copsar que després de tants anys de lluites per bastir una societat democràtica i més justa no hi ha lloc per la por que ens fa traidors, pel silenci que ens envileix, ni per la indiferència que ens deixa sense dignitat.

Cal recuperar el temps perdut i començar de nou a caminar retornant el nom a cada cosa, exigint el respecte que com a ciutadans tots mereixem, i obligant als enemics del veritable diàleg a discutir, a parlar i sobretot a escoltar sense exclusions de cap mena.

Ja n'hi ha prou de servilisme, ha arribat el temps d'actuar i d'aturar aquest procés que amenaça molt seriosament la nostra convivència i que porta progressivament a la ciutat a la degradació cultural i cívica.

Cartes públiques 2004

És arribat el temps de que, els qui parlen amb la boca petita, s'atreveixin a fer públics els seus parers. És arribat el temps de que les organitzacions empresarials i professionals, les entitats

econòmiques, els directors i professors d'escoles i instituts, els presidents i membres d'entitats i associacions de tot tipus, els col·lectius de joves i d'estudiants, etc... manifestin el seu rebuig a un estil de governar intolerable i sobretot insostenible.

És arribat el temps de frenar el mal fer d'uns càrrecs que ens amenaça a tots, i que, malgrat que ens acusin de demagògia, porta la ciutat cap a l'autodestrucció cívica i cultural.

Com educador i com a ciutadà em considero en el dret i amb el deure de dir ben alt i clar que no volem aquest estil de fer política que actua perversament i que sembra el rencor, ens menysprea i abusa del seu poder. I des de la meva ingenuïtat vull pensar i creure que encara el procés no ha esdevingut irreversible. Siguem optimistes!

Alfons Llobet Plantada
Director de L'Obrador

Sabadell, 1 d'abril de 2004

Carta no acceptada pel Diari de Sabadell

Cartes públiques 2005

Carta al Director i al Defensor del lector

Data: 25 Apr 2005

Benvolgut Sr. Director de la Vanguardia.

Com a assídua lectora del diari que vostè dirigeix no puc més que manifestar-li la meva sorpresa i desconcert pel contingut de l'editorial del dia d'avui que porta per títol El nuevo cainismo.

Possiblement a l'hora de redactar aquesta editorial s'ha guiat per unes informacions que algú li ha fet arribar, però que probablement no hagués escrit mai si haguessin estat contrastades seguint la deontologia professional. Sincerament, m'ha decebut. Confiava en la professionalitat del seu mitjà.

Però, més enllà d'aquesta percepció penso que el seu escrit no ajuda en absolut a informar i a reflexionar de manera objectiva sobre el què realment s'està vivint la ciutat de Sabadell en aquests darrers dies. Al contrari, les afirmacions fetes des de la tribuna que li dona la ploma de director tan sols poden ajudar a confirmar fins on arriba la manipulació que sistemàticament es practica des del poder local sabadellenc.

Com a sabadellenca reclamo el dret a rèplica davant d'una visió que s'ha donat i que no correspon en absolut a la realitat. En aquest sentit li sol·licito la publicació en el seu diari de l'escrit següent:

En relació a l'editorial publicat el dia 24 d'abril sota el títol El nuevo cainismo voldria manifestar el meu total desacord amb les afirmacions que es realitzen. En primer lloc el Sr. Paco Bustos no ha dimitit, simplement ha deixat la direcció de la Policia Municipal, però manté el càrrec i el sou brut de 62.600 € anuals. En segon lloc l'esmentada humiliació a una menor es totalment falsa i la seva veracitat es pot contrastar preguntant a la direcció del centre i a la delegació d'Ensenyament. **Un simple fet de pati d'escola entre dues criatures l'han convertit en un tema d'abast polític al personar-se tres membres del govern local a demanar explicacions al centre escolar.**

Pel que fa al lamentable espectacle del regidor trencant a plorar forma part d'un efecte buscat. En lloc de sortir l'Alcalde assumint i anunciant els motius de la renúncia, fa sortir el seu germà amb l'objectiu de desviar les responsabilitats polítiques cap el terreny emocional.

A Sabadell ningú practica el cainisme, ni la caça de l'home, ni la destrucció de l'adversari com s'afirma en l'editorial. L'únic que succeeix és la sistemàtica criminalització per part del govern municipal de totes aquelles persones, entitats i organitzacions pel sol fet de discrepar. Una manifesta incapacitat del govern local a l'hora de gestionar els conflictes per petits que siguin fins convertir-los en problemes, però que quan no sap sortint-sent no dubte a recórrer a la mentida i el vistimisme.

Aquesta és la realitat del Sabadell del govern Bustos.

Josepa Rodríguez
Sabadell

Cartes públiques 2005

Els ciutadans i ciutadanes de Sabadell no podem donar crèdit a tanta mediocritat política com la que estem vivint. Fins ara hem tingut un Govern amb majoria "absolutista" i sense oposició que al marge de no tenir cap projecte de Ciutat han fet que Sabadell deixes de ser Ciutat referència per caure en picat a un pou sense fons. No cal insistir amb l'estil d'un Alcalde: prepotent, incapaç, mediocre i mentider entre moltes altres coses. D'un primer Tinent d'Alcalde que per no tenir no te ni sentit del ridícul, un germà de l'Alcalde que dimiteix del càrrec però no del sou, d'una policia que maltracta als nostres joves i adolescents i que permeten que les bandes feixistes actuïn impunement. Un Govern que no coneix la història d'aquesta ciutat ni el seu teixit social, que amb tot el respecte, res te a veure amb ciutats com l'Hospitalet i el Sr. Bustos que no ens coneix, creu que tot es igual i que ell pot fer de Corbacho.....

Tan jo com els signants dels manifest ciutadà hem reclamat moltes vegades a partits com ERC i IC que abandonessin aquest miserable Govern, passar a la oposició es la postura política mes digna en aquest cas. La ciutadania ja no tenia massa confiança amb els representants d'aquests partits en el Consistori, doncs si havien sigut capaços de donar complicitat a l'estil Bustos a canvi de Tinent d'Alcalde ja era motiu de dubte, tot i això veient la ineficaç oposició de la Entesa per Sabadell i la encara mes insòlita de CiU que fins fa quatre dies ningú sabia si encara estaven dins i a fora del consistori, feia i fa falta que ERC i IC passin a la oposició real i que fiscalitzin minuciosament les desgracies del Govern que ens ha tocat patir. Però comencem malament, doncs han tingut tants dubtes entre fer cas a la militància i a la ciutadania o quedar-se a la poltrona que han fet tard i finalment amb l'únic toc de gràcia que ha tingut l'Alcalde Bustos amb sis anys, resulta que els ha fet fora del Govern mentre ells encara estan despullant la margarida, amb discussions internes de partit per interessos, sovint, personals...

Francament, veient aquest panorama crec que el que cal es que pleguin tots, son una colla d'inútils i una ciutat com Sabadell es mereix millors dirigents. Una ciutat com la nostre de 200.000 habitants hem de ser capaços de trobar un equip de gent amb capacitat política, il·lusió i amb projecte de Ciutat per posar Sabadell al lloc on havia estat quasi sempre.

Per aquests dos anys que queden de legislatura desitjo que el Govern, ara que tindrà oposició, rectifiqui, que depuri i democratitzi la policia, que siguin valents i enviïn a casa el gris i frustrat Tinent d'Alcalde Joan Manau i l'inepte i aprofitat ploramiques d'en Paco Bustos. Que la oposició faci la seva feina i no li permeti ni una mes en aquest Govern i els partits polítics en general i molt especialment a les seves militàncies, que s'ho facin mirar... tenen dos anys per buscar relleus per tota aquesta generació de polítics de tercera que ara tenim que patir, doncs serà el 2007 quan haurem de posar el comptador a zero.

Joan-Carles Doval

Jo també sóc anti-sistema

Aquests darrers dies s'han sentit públicament veus de membres de la secció local del Partit dels Socialistes de Catalunya i del Govern de la ciutat qualificant d'anti-sistema els joves que no estan d'acord amb la majoria de coses que passen a la seva ciutat, en el seu país i en el món. Del to i de la resta d'expressions utilitzades es pot deduir que consideren els "anti-sistema" poc menys que com delinqüents o terroristes.

Coneixem molts joves d'aquestes característiques, hem escoltat les seves opinions i podem afirmar que compartim les seves queixes i les seves denúncies. Només desitgen un món més just.

Es queixen d'un sistema que permet que el preu de l'habitatge pugi al voltant d'un 20% cada any, impossibilitant, en la pràctica, el seu accés a la majoria del jovent; de la gran quantitat d'habitatges buits; de l'ús especulatiu que es fa amb les noves construccions; de que el dret a la llibertat d'expressió només el puguin exercir plenament els que tenen poder i diners per disposar dels mitjans de comunicació i els seus amics; d'un sistema que permet l'explotació laboral dels immigrants i en el que l'accés a aquesta explotació costa desenes de morts cada any; d'un sistema que ens ha portat a participar a la guerra il·legal contra l'Irak.

Es queixen d'aquestes i de moltes coses més.

Probablement tots els partits que es consideren d'esquerres, i fins i tot d'altres, compartiran aquestes opinions i potser reconeixin en la intimitat que aquest sistema no resol cap d'aquestes injustícies. Com a molt, les suavitzava en funció dels polítics que gestionen el sistema.

Algú, i especialment els que ens diem d'esquerres, pot retreure a una part del jovent que estigui desencantada amb un model o sistema de funcionament del món actual, no l'accepti i vulgui canviar-lo?

Les actuacions d'aquests joves per denunciar les injustícies i tractar de canviar una realitat que no els agrada són les pròpies d'edat: generoses, entusiastes i potser en algun cas equivocades. Només qui actua corre el risc d'equivocar-se. Els hi hem de concedir el dret d'errar ja que també dels errors s'aprèn com bé sabem els i les que es dediquen a ensenyar.

Creiem que, el que en realitat molesta a alguns, és que aquest jovent crític i no conforme amb el que passa al món, al país i a la seva ciutat els obligui a mirar la realitat de front i a pensar. És molt més còmode no mirar i no pensar, i viure amb al·lucinat de creure que estem fent el que podem per canviar les coses, però, això sí, dins del sistema, d'un sistema que ells, els que criminalitzen aquest jovent, no volen qüestionar per més injust que sigui.

Tanmateix, d'altres ens sentim orgullosos de l'existència a la ciutat d'aquests nois i noies que ens transmeten la il·lusió i l'esperança de que encara, si ens hi posem molts, podem aconseguir transformar radicalment la realitat actual, tan injusta.

Sabadell, 28 d'abril de 2005

Isidre Soler i Nieves García
Regidors d'Entesa per Sabadell

Cartes públiques 2005

La situació política que estem vivint a Sabadell toca fons i això no pot continuar d'aquesta manera. Fa molts anys que vaig deixar la política activa i la militància, encara que sempre he seguit de prop la marxa, l'evolució, i ara la involució, de la nostra ciutat.

El nostre consistori, amb majoria absoluta del PSC, està ocupat per la família Bustos, als quals veig francament lluny –i no crec equivocar-me- del tarannà general del seu partit. Un estil populista de baix nivell, comprant espais de televisió a l'estil Chávez i portant el fotògraf al costat com si fos una estrella de Wollywood. Intel·lectualment ja sabem que no dóna la talla i políticament és el gran símbol de la mediocritat. El resultat de tot això fa que sigui un home acomplexat, motiu pel qual rebutja el diàleg amb els ciutadans i ciutadanes que tenen iniciativa, idees i que no es deixen comprar fàcilment. **A Sabadell vivim un estat policial, controlat per la família**, i la poca vergonya arriba a maltractar als nostres joves i adolescents.

No entraré de moment a analitzar les nefastes polítiques de la majoria de les regidories d'aquest Govern, ni tan sols la de Cultura, governada per un músic frustrat sense nivell ni formes, però amb aquest panorama polític vull reclamar al partit que vaig votar a les darreres eleccions municipals, ERC -al que sóc molt proper i dono tot el meu suport a nivell Nacional-, que facin el favor d'abandonar aquest govern. No estic en contra de formar Govern amb els altres partits d'esquerra, però en aquest cas no és una qüestió de partits sinó de persones i aquestes estan fent mal a la ciutat. És ben igual sota quines sigles hagin obtingut la representació, **tots plegats haurien pogut formar part del consistori presidit pel nefast Alcalde Burrull**, i considero indigne seguir formant part d'un executiu com aquest.

Conec prou bé el funcionament democràtic i assembleari d'ERC i és per això que apel·lo a les bases locals del partit, per tal que prenguin una decisió ràpida i precisa: obligar a la seva Direcció a abandonar les regidories i liderar l'oposició; a fer la feina de control i de fiscalització que tots plegats necessitem; i, d'aquí a dos anys, poder-se presentar davant dels ciutadans i ciutadanes amb la cara ben alta i sense ser còmplices d'una gestió que tardarem en oblidar.

Joan-Carles Doval

No publicat al diari Sabadell i si a l'Avui 2005

La Caserna de la Guàrdia Civil o la venda del patrimoni

Secretariat d'Entesa per Sabadell

Fins fa pocs anys Sabadell era reconeguda per la seva gestió orientada a l'interès públic, especialment en l'àmbit urbanístic. Aquesta gestió va permetre transformar urbanísticament la ciutat: es va impulsar l'habitatge públic, es va executar el Parc Catalunya i l'operació de l'Eix Macià i es van recuperar edificis per a equipaments públics entre altres fites.

Un dels edificis que l'anterior Govern municipal va recuperar per a la ciutat va ser la Caserna de la Guàrdia Civil. Foren necessaris més de dos anys de negociacions fins que el juny de 1998 es va signar un conveni entre el Consistori i la Direcció General de la Guàrdia Civil en el que el solar i l'edificació revertien a l'Ajuntament, o sigui, a la ciutat.

Un cop recuperada, l'objectiu era situar en aquest espai un equipament públic destinat a la investigació i a l'ensenyament. La decisió final va ser ubicar-hi el Parc de Salut, un equipament orientat a la innovació i el coneixement de la medicina vinculat al Parc Taulí. Un projecte important per a la ciutat del qual, després de sis anys d'anunciar-lo, malauradament encara no es coneixen els terminis perquè sigui una realitat.

Mentrestant però, l'Alcalde Bustos ha vist aquest espai com una oportunitat per obtenir recursos econòmics. Dels 7.700 m² de la Caserna qualificats d'equipament 1.700 m² han estat qualificats de residencial privat i es vendran en subhasta amb un preu de sortida d'11 milions d'euros. Una operació que ha comptat amb el vist i plau de tots els grups municipals llevat d'Entesa que s'hi ha oposat des d'un primer moment.

D'aquests 11 milions d'euros tan sols 0,4 revertiran al projecte del Parc de Salut, segons les previsions del Pressupost municipal del 2006.

Es tracta d'una operació que respon a una acció política de curt abast. Es prioritza l'obtenció de recursos econòmics a curt termini enlloc de considerar altres necessitats actuals i futures de la ciutat. No es té en compte que al centre de la ciutat hi ha molt poc espai públic per poder-hi realitzar actuacions d'interès ciutadà, com ara un centre de dia o habitatges públics. Tot i això ens en venem un bon pessic.

Aquesta operació contrasta amb els esforços que actualment la Generalitat i diversos ajuntaments estan realitzant per disposar d'una quarantena de Casernes de la Guardia Civil en desús, per construir-hi habitatges socials destinats a joves menors de 35 anys o a persones més grans de 60.

A Sabadell ja hem recuperat la nostra Caserna de la Guàrdia Civil, però en dedicarem una part a fer-hi habitatges privats i, de ben segur, a preus de luxe.

Realment Sabadell és diferent, tenim un altre estil: l'estil Bustos.

Sabadell 9 de gener de 2006

**REDUÏM EL CONSUM, AUGMENTEM LA CULTURA
I ELS SERVEIS PÚBLICS EFICIENTS.**

PROU DE COVARDIA !

Cal que tothom a casa nostra, Sabadell, conegui la púrria que ens roba encara que ells en diguin “governar”

Són una colla de lladres impresentables i farsants que destrueixen cada dia la possibilitat de construir una ciutat participada, culta i lliure.

Han sembrat i sembren l'odi i la rancúnia i com en els pitjors temps del feixisme han escampat els seus gossos , vertaders comissaris polítics, arreu on hi ha vida i activitat social o cultural

Ho volen controlar tot per aixafar qualsevol parer o acció que vagi en la direcció contrària als seus perversos interessos, purament personals i despòtics

Ara és el moment de destruir aquesta farsa de feixisme democràtic que han anat bastint al llarg dels dotze anys que porten a l'ajuntament.de Sabadell i que han encomanat a d'altres ciutats que controlen com una gran màfia:

És hora de deixar de criticar de portes endins i en peti t comitè,

És hora de deixar de ser tant covards com hem estat tots aquests anys i de dir ben alt i clar prou!

És hora de recordar que ja en varem tenir prou amb 40 anys de dictadura feixista.

TINGUEM-HO PRESENT I NO HO OBLIDEM MAI

LA POR A AQUESTA GENT ENS FA MISERABLES I ENS DEIXA SENSE DIGNITAT

PER QUE ELS NOSTRES FILLS ES MEREIXEN CRÉIXER EN UNA CIUTAT OBERTA, CREATIVA, ENGRESCADORA

I SOBRETOT LLIURE

I DE TORNA.....

TENIM LA LLIGA GUANYADA....

... ARA HEM DE GUANYAR AQUESTS "MOURINHOS" DE CANYAR!!!!

CAL UN ESFORÇ MÉS, VINGA!

NO US EMPRENYEU I FEU-HO CÓRRER: QUE TOTHOM HO SÀPIGA!

¿crisis?

¿sabes cuánto cobran los que viven de la política en Sabadell?

 El alcalde recibe **7.989€/mes** como "*adjunt a la Presidència*" de la Diputació de Barcelona, así que no tuvo más remedio que renunciar a su sueldo de alcalde (que es menor **-6.928€/mes-**), pero no porque se dedique a la política por una desinteresada "*pasión por Sabadell*", sino porque son dos sueldos incompatibles legalmente. A parte del sueldo, cobra **2.856€/mes** por asistir a los órganos municipales y otros ingresos (en concepto de dietas) como *President de la Federació de Municipis de Catalunya*.

 los 6 tenientes de alcalde
5.421€/mes cada uno

 el hermano y otro regidor
4.811€/mes cada uno

 los otros 4 regidores entre
4.265€ y 2.366€/mes según
dedicación (plena o 20 horas)

Además, algunos, por asistir a determinadas reuniones (Pleno, Junta de Portavoces) reciben un plus entre **1.530€ y 1.326€**. A esos sueldos (de alcalde y regidores) deben sumarse dietas y gastos de representación, (entre **600 y 1.000€/mes**), sin olvidar otros complementos nada despreciables (móvil, parking, coche oficial, chofer, VISA, etc.)

<http://sabadellhadecanviar.files.wordpress.com/2011/05/imagen-312.png>

Nosaltres volem un país econòmicament pròsper, socialment just, políticament lliure, espiritualment ric i ecològicament sostenible.

No et limites a contemplar aquestes hores que ara vénen, baixa al carrer i participa. No podran res davant d'un poble unit, alegre i combatiu"

Vicent Andrés Estellés